Sfinţii 26 de mucenici din Goţia

(s.v. 26 martie / s.n. 08 aprilie)

Materiale despre Sfinţii 26 de mucenici din Goţia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%2026%20de%20muc.%20din%20Go%C5%A3ia%20(26%20mar)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Go%C8%9Bia

***

Sfinţii 26 de mucenici care au pătimit în Goţia pe vremea împărăţiei lui Valent (364-378) şi Graţian (378-379) de la Ungherih, împăratul goţilor, pentru Hristos: preoţii: Vatus şi Virca, dimpreună cu cei 2 fii şi cele 3 fiice ale sale, monahul Aprilla și doisprezece mireni: Avip, Agna, Riax, Igatrax, Iscoos, Sila, Sighita, Suiril, Seimvla, Terma, Filga și 7 femei mucenițe: Ana, Alla, Varis, Moico, Mamica, Birgo, Animaisa, care s-au săvârşit arzând de vii într-o biserică († 375) Văduva împărătească a goţilor, pe nume Gaata, fiind creştină, împreună cu fiica sa Duclida, adunând moaştele lor, le-a adus în Cizic, cetatea grecească. Apoi ea însăşi, întorcându-se în patria sa, a fost ucisă cu pietre de necredincioşi; iar fiica ei s-a săvârşit cu pace în Cizic.

Index

Acatist întru lauda Sfinților martiri care au pătimit în Goția.....3

Viețile Sfinților - Viața Sfinților 26 de mucenici din Goția 15

Calendar Ortodox - Odovania praznicului Bunei Vestiri; Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil; Sfântul mucenic Montanus, preotul şi soţia sa, Maxima; Sfinţii 26 de mucenici din Goţia 16
Sfinții 26 de mucenici care au pătimit în Goția (26 martie) 21
Sfinţii 26 de mucenici din Goţia 23
Icoane 25

Acatist întru lauda Sfinților martiri care au pătimit în Goția

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Troparul Sfinţilor 26 de mucenici, din Goţia (glasul al 4-lea): Cei 26 de mucenici ai Tăi, Doamne din Goţia, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule!

Condacul Sfinţilor 26 de mucenici, din Goţia (glasul al 4-lea): Luminători luminați v-ați arătat, dumnezeieștilor mucenici, făptura toată luminând-o cu strălucirea minunilor, dezlegând neputințele și adâncul întunericului izgonind și lui Hristos Dumnezeu neîncetat vă rugaţi pentru noi toți.

&&&

Condacul 1
Pe râvnitorii prea fierbinți pentru Treime, biruitorii cugetărilor păgâne cu cântări de mulțumire să-i slăvim astăzi, ca pe cei ce slăviți în veci au fost de Domnul Hristos, cu a cărui jertfă s-au unit prin arderea de tot; către care să strigăm: ***Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!***

Icosul 1
Îngerii cei din cer stătători înaintea Treimii, s-au minunat de luptele voastre și văzând chinurile pe care le pătimeați în trup, ca și cum ați fi fost fără de trup, de față au stat, îmbărbătându-vă spre buna biruință cu grăiri și cântări ca acestea:
Bucurați-vă, cei care pe Hristos închipuiți;

Bucurați-vă, cei care pentru El ați fost jertfiți;
Bucurați-vă, oștire din multe neamuri aleasă;
Bucurați-vă, a țării voastre pârgă prea frumoasă;
Bucurați-vă, prin flăcări ridicați la înălțime;
Bucurați-vă, că trageți după voi mare mulțime;
Bucurați-vă, odihna Domnului ca Heruvimii;
Bucurați-vă, sălașe și tronuri ale Treimii;
Bucurați-vă, biserici în Biserică arzând;
Bucurați-vă, că-n flăcări v-ați mutat de pe pământ;
Bucurați-vă, în jurul Sfântului Potir uniți;
Bucurați-vă, în chinuri cu Hristos împărtășiți;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul al 2-lea

Neamurile, cunoscându-se pe sine împreună moștenitoare și mădulare Aceluiași Trup și împreună părtașe făgăduințelor Tale, Iisuse, prin Evanghelie, cu picioare vesele se grăbeau către Lumină, cântându-Ți: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Înțelegere de taină este pătimirea voastră, atleților răsăriți între goți, căci cu cei de aproape ai voștri, ați stat bărbătește lângă Cel neapropiat, jertfit pe când din toate părțile limbile focului vă cuprindeau; pentru care cu cutremur, strigăm:
Bucurați-vă, casnici ai Domnului și prieteni ai Lui, de aproape;
Bucurați-vă, cei ce în drum spre odihnă, trecut-ați prin foc și prin ape;
Bucurați-vă, scări poleite cu Duhul, prea tare pe cer rezemate;
Bucurați-vă, pod ce de-a lung și de-a latul în veci, omenirea străbate;
Bucurați-vă, grâu măcinat și prea copt în locașul în care ați primit pătimirea;
Bucurați-vă, cei care-n stâlpul de foc luminat v-ați unit cu Dumnezeirea;
Bucurați-vă, părtași în Domnul Hristos la firea dumnezeiască;
Bucurați-vă, calzi rugători pentru toată latura creștinească;
Bucurați-vă, soli prea fierbinți către Domnul ai țării de la Istru și Carpați;
Bucurați-vă, martori în albe veșminte, de-al Mielului dor veșnic într-aripați;
Bucurați-vă, minuni izvorâte-ntre goți mai întâi decât toate;
Bucurați-vă, lucrări ale Duhului Sfânt în ținutul din miazănoapte;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul al 3-lea

Marginile lumii întru cunoștința Adevărului s-au luminat, umbrind Puterea Celui PreaÎnalt peste apostolii Domnului; deci, mai întâi, cel întâi chemat, pescarul Andrei, strălucind cu vestea cea bună neagra întindere-a Sciției, a cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Apoi, din întunecate depărtări venind barbarii și înstăpânindu-se la Istru, deseori robeau creștini cu-ai lor prezbiteri din Imperiu și îi strămutau în miazănoapte; dintre ei avea să răsară această mulțime de martiri, pe care noi astfel îi lăudăm:

Bucurați-vă, rod grabnic din sămânță prea aleasă;
Bucurați-vă, prin care mare milă se revarsă;
Bucurați-vă, răsadul sfintei propovăduiri;
Bucurați-vă, mireasma cerești adumbriri;
Bucurați-vă, tămâia mult primitei rugăciuni;
Bucurați-vă, icoana curățirii-ntregii lumi;
Bucurați-vă, urmașii credincioșilor robiți;
Bucurați-vă, odrasle din evlavioși părinți;
Bucurați-vă și voi, cei câștigați dintre păgâni;
Bucurați-vă, grâu tainic din trupul cereștii pâini;
Bucurați-vă, goți care ați pășit spre luminare;
Bucurați-vă, carpi plini de duhovnicească lucrare;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul al 4-lea

Marele Constantin, aducând vifor de urgie asupra goților, hotarul Împărăției l-a tins la miazănoapte de Dunăre și pe păgâni i-a silit numaidecât să lase prigoana asupra Bisericii; deci mângâindu-se, creștinii cântau: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Eliberați s-au arătat păstorii geți din Goția de întunericul cel păgânesc, când pribegii creștini le-au vestit pe Păstorul cel mare, cel ce ridică păcatul lumii; și dintr-înșii s-au ridicat martori cu viața lor ai Mielului, care aud de la toți ne-ncetat:

Bucurați-vă, martori credincioși lui Iisus pe pământ și în cer;
Bucurați-vă, prieteni ai Lui, ce cu dor nesfârșit, biruit-ați cumplite dureri;
Bucurați-vă, oameni cerești și puteri viețuind pe pământ;
Bucurați-vă, corturi ale mărturiei în stâlpul cel de foc arzând;
Bucurați-vă, seminție aleasă, neam sfânt, binecuvântat de Dumnezeu;
Bucurați-vă, cei ce spre lauda voastră întăriți și smerit glasul meu;
Bucurați-vă, prunci de păstori lăudând pe Păstorul cel mare;
Bucurați-vă, raze din stele cu fața-ndreptată spre Soare;
Bucurați-vă, stâlpi și temeiuri credinței în Fiul cel înomenit;
Bucurați-vă, trupuri zdrobite pe care Biserica mai mult s-a-ntărit;
Bucurați-vă, vii și în veac lucrători, ca Acela în care ați crezut;
Bucurați-vă, preoți, monahi și popor, care-n mijlocul nostru ședeți nevăzut;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul al 5-lea

A fost pentru toți credincioșii goți stea cu dumnezeiască insuflare luminătorul martir Nichita, căci cuvântul vitejesc și pilda îndrăznelii sale s-au săpat, cu litere de aur, în inimile celor care spre chinuri se pregăteau, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzut-au, cu limpezime, pruncii credinței creștine pe Fiul născut din veci din Tatăl, când ochii cugetători le-au fost curățați, prin cuvântul dascălilor din Capadocia, ca acel Eutihie, pomenit de marele Vasile, pregătitor al celor ce aud:
Bucurați-vă, în Domnul, mucenici prea străluciți;
Bucurați-vă, prunci ageri de buni dascăli pregătiți;
Bucurați-vă, urmașii lui Nichita-n pătimiri;
Bucurați-vă, pecetea bunei lui mărturisiri;
Bucurați-vă, de alesul Eutihie-nvățați;
Bucurați-vă, comoara dintre Istru și Carpați;
Bucurați-vă, mirarea Puterilor îngerești;
Bucurați-vă, balsamul durerilor omenești;
Bucurați-vă, sămânță roditoare-ntru răbdare;
Bucurați-vă, atleți la cereasca alergare;
Bucurați-vă, sinaxă în corturi ca Israil;
Bucurați-vă, viteji luptători cu duh umil;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul al 6-lea

Alergarea luptei celei bune bărbătește v-a fost însuflețită, pătimitorilor din Goția, de mărturisitorii, purtători de Dumnezeu, care au strălucit înainte de voi și privind icoana lor, le-ați râvnit fericitul sfârșit, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Strălucind printre goți cei ce pecetluit-au, prin sânge, că adevărat este Dumnezeu, ca Inna, Rimma și Pinna, cei înecați în Dunăre sau Sava cel topit în râul Buzău, înainte mergători s-au făcut celor 26 de mucenici, care prin cântare sunt astfel lăudați:
Bucurați-vă, cugete tari în mijlocul cumplitei prigoane;
Bucurați-vă, râuri de foc, din țărână trecute-n icoane;
Bucurați-vă, limbi de văpaie, pricepute de neamuri prea multe;
Bucurați-vă, prieteni pe care promis-a Hristos să v-asculte;
Bucurați-vă, cei dintr-o vreme cu Sava, de psalmi cântătorul;
Bucurați-vă, cei ce pe tronuri ședeți lângă Mântuitorul;
Bucurați-vă, cei de un cuget cu Inna și Rimma și Pinna;

Bucurați-vă, cei ce-n orbiri de scânteie văzut-ați Lumina;
Bucurați-vă, sfinți adunați lângă Sfântul ce-n voi chip luase;
Bucurați-vă, pe pământ călători, strămutați întru zări prea frumoase;
Bucurați-vă, ai martirilor dinainte de voi slăvitori, prin urmare;
Bucurați-vă, cei ce săltați în Lumina cea nepieritoare;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul al 7-lea

Luptătorii neînfricați pentru Împărăția cea nepământească, cei 26 de creștini, pofteau mai curând să se mute din acest veac trecător, decât rămânând, să Îl tăgăduiască pe Cel pe care-L cinsteau ca Mântuitor, cu cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Athanaric, conducătorul goților, a poruncit să fie dați pieirii creștinii, socotindu-i iscoadele Împărăției Romane; de o asemenea tiranică poruncă nu v-ați înfricoșat, mucenicilor din Goția, pentru care îndrăzneală, primiți unele ca acestea:
Bucurați-vă, că-n Legea nouă neclintit ați stat;
Bucurați-vă, că legea morții nu v-a-nfricoșat;
Bucurați-vă, că glasul lui Hristos ați ascultat;
Bucurați-vă, că slujba voastră nu ați încetat;
Bucurați-vă, prezbiteri doritori de Liturghie;
Bucurați-vă, ostașii altui fel de-mpărăție;
Bucurați-vă, pribegii patriei de pe pământ;
Bucurați-vă, poporul Sionului celui sfânt;
Bucurați-vă, copii ce ați pierit la piept de mame;
Bucurați-vă, creștini ce v-ați topit de-a Vieții foame;
Bucurați-vă, cei care ați tânjit de dreaptă sete;
Bucurați-vă, cei care biruit-ați legi nedrepte;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul al 8-lea

Văzând străina naștere, cea pentru viața cea de veci, a celor care ca mucenici sunt astăzi prăznuiți, să ne înstrăinăm și noi de lumea cea deșartă; că aceia, porunca nebună neluând în seamă, s-au adunat în Biserica lor, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Erau cu totul între cei de jos, în Biserica lor, cea într-un cort smerit rânduită și de Cel de Sus nicicum nu s-au depărtat mucenicii, ci mai mult cu osârdie cântau cântările Jertfei nesângeroase, pentru care le cântăm, cu Biserica a toată lumea:
Bucurați-vă, preoți și neam credincios, adunați la cântare;

Bucurați-vă, închipuind îngereștile stări printr-a voastră înainte-stare;
Bucurați-vă, Vatusis și Vircas, prezbiterii ce-ați păstorit adunarea;
Bucurați-vă, că până la capăt, v-ați împlinit părintește chemarea;
Bucurați-vă, că ați hrănit din Scriptură, poporul lui Dumnezeu;
Bucurați-vă, c-ați adăpat din Evanghelii, trupul cel înțelegător al Hristosului Său;
Bucurați-vă, că ați adus Sfânta Jertfă, cu luare-aminte, în pace;
Bucurați-vă, că păgânii afară mișunau încolo și-ncoace;
Bucurați-vă, că nici când flăcări cuprins-au Biserica nu v-ați temut;
Bucurați-vă, cei care turma prin flăcări, spre Staul nevătămată o ați trecut;
Bucurați-vă, că-n trupurile voastre arse s-a vădit statornicia credinței;
Bucurați-vă, din Mâna cea de sus primindu-vă lupta și cununa biruinței;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul al 9-lea

S-a minunat toată firea îngerească de lucrul acesta prea mare care s-a petrecut în Goția, cum 26 de creștini cu firi simțitoare au îndurat, ca și cum ar fi fost afară din trup, arderea de tot, cântând Izbăvitorului: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Tiranul Ingurich rămas-a ca unul fără de glas văzând vitejeasca voastră îndrăzneală, prin care în ciuda poruncii, v-ați adunat la slujirea cea obișnuită; dar, în urmă poruncă a dat să fiți arși în sfințitul Locaș, sfârșit mucenicesc pentru care noi cântăm așa:
Bucurați-vă, biserici ale Domnului Hristos;
Bucurați-vă, noi corturi poporului credincios;
Bucurați-vă, sfânt templu noului Ierusalim;
Bucurați-vă, altare, către care noi venim;
Bucurați-vă, prinoase, sfântă ardere de tot;
Bucurați-vă, vii corturi care-ați pătimit în cort;
Bucurați-vă, aduceri ca o jertfă legănată;
Bucurați-vă, că umpleți de mireasmă lumea toată;
Bucurați-vă, Avípe și călugărul Arpíla;
Bucurați-vă, la Domnul mijlocind să-Și tindă mila;
Bucurați-vă, Igátrax și Agnàs cu Ríax, Sfinții;
Bucurați-vă, de-a pururi în Țara Făgăduinții;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul al 10-lea

Erau alături de preotul Vircas cei 2 fii și cele 3 fiice, când Împodobitorul tuturor, cu asemănarea pătimirii i-a chemat la Sine, arătându-i asemenea cu El; iar ei, cu glas tânăr, cântau ca și cei trei Tineri în Babilon: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Gaatha, regina goților și fiica ei, Dulcilla, împreună cu creștinul Velas, au adunat, cu grijă, Sfintele voastre oseminte și ca pe o comoară de mult preț, le-au sărutat cu lacrimi, a voastră luptă socotind în minte și către voi strigând, ca unor vii:
Bucurați-vă, mireni pătimind cu monahul Arpíla în aceeași unire;
Bucurați-vă, sfinți și tovarăși pe calea spre dumnezeire;
Bucurați-vă, preoți Vatúsis și Vírcas, slujind Sfânta Jertfă curat;
Bucurați-vă, văzând sângele vostru cu sângele Mielului amestecat;
Bucurați-vă, Sfinte fecioare, pășind în cămara de Mire;
Bucurați-vă, Ana, Virgò și Alà, dobândind nemurire;
Bucurați-vă, Lárisa, Animáis, Moicò și Mamíca, Sfintelor femei;
Bucurați-vă, că sângiurile voastre s-au făcut Bisericii temei;
Bucurați-vă, Suirìl și Seímvlas dintre martirii bărbați;
Bucurați-vă, Iscóos, Térmas și Fílgas, martori nestrămutați;
Bucurați-vă, Sígitas, Síla și acel credincios nenumit;
Bucurați-vă, că frunțile voastre de cununile slavei au strălucit;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul al 11-lea

Orașul Cizicului, cel din Asia, s-a făcut primitor al vostru, căci acolo regina Gaatha v-a așezat cinstitele moaște, o, mucenicilor, spre a fi cinstite de creștinii care se vor apropia cu credință și dragoste sfântă de dânsele, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Turnuri și făclii de lumină primitoare îi vedem pe pătimitorii din Goția, îmbărbătându-i pe cei năpăstuiți pentru credință și chemându-i la mărturisire; spre care și noi să alergăm cu osârdie, netemători, cu veselie cântându-le lor:
Bucurați-vă, îndemnuri de-a trăi în Adevăr;
Bucurați-vă, căi drepte către prea înalte zări;
Bucurați-vă, cei care ați gustat din Pomul vieții;
Bucurați-vă, luând în veci arvuna tinereții;
Bucurați-vă, gustând dintru nectarul veșniciei;
Bucurați-vă, puternici păzitori ai României;
Bucurați-vă, la Domnul soli Bisericii întregi;
Bucurați-vă-ndreptarea călătorilor pribegi;
Bucurați-vă, scăparea credincioșilor robiți;

Bucurați-vă, nădejdea celor deznădăjduiți;
Bucurați-vă, izvorul darurilor celor bune;
Bucurați-vă, în cântec care nu se poate spune;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul al 12-lea
Iertarea păcatelor și harul înfierii mijlociți-le nouă, mucenicilor buni biruitori, celor ce suntem înviforați în marea cea amară a feluritelor neputințe, ca străvezii făcându-ne luminilor Duhului, să cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Lăudând cea cu bună-cuviință mucenicie a voastră, mult-pătimitorilor, întru cântări de biruință vă facem pomenirea, bisericilor însuflețite, că întru voi sălășluindu-Se, cu prea slăvire, Dumnezeu pe toți i-a învățat a vă cânta:
Bucurați-vă, zori ale mărturisirii în părțile din miazănoapte;
Bucurați-vă, și-n rugăciune degrab' pomeniți-i pe toți și pe toate;
Bucurați-vă, pietre din care ziditu-Și-a Domnul jertfelnic;
Bucurați-vă, repede risipitori ai oricărui cuget vrăjmaș ori părelnic;
Bucurați-vă, arderi de tot întru care Stăpânul aflat-a prea bună mireasmă;
Bucurați-vă, cei ce cu ploi de minuni ne stropiți din înalt, cu aghiasmă;
Bucurați-vă, că Gaatha și Velas a voastră pildă viteză-au urmat;
Bucurați-vă, că întorcându-se în țară, de către cumpliții păgâni morții s-au dat;
Bucurați-vă, că împreună cu dânșii în cer dănțuiți;
Bucurați-vă, că împreună cu noi pe pământ izbândiți;
Bucurați-vă, trupurilor noastre grabnică tămăduire;
Bucurați-vă, încă și sufletelor întemeiată mântuire;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul al 13-lea (3 ori):
O, mucenicilor prea slăviți în ținuturile de dincoace de Dunăre, cei care pentru mărturisirea Adevărului v-ați dat trupurile spre ardere de tot, în Biserică, primiți acest smerit dar de acum și spre focul îndumnezeirii, îndreptați-i pe cei ce cântă: ***Aliluia!***

Se zice apoi, iarăşi:

Icosul 1
Îngerii cei din cer stătători înaintea Treimii, s-au minunat de luptele voastre și văzând chinurile pe care le pătimeați în trup, ca și cum ați fi fost fără de trup, de față au stat, îmbărbătându-vă spre buna biruință cu grăiri și cântări ca acestea:

Bucurați-vă, cei care pe Hristos închipuiți;
Bucurați-vă, cei care pentru El ați fost jertfiți;
Bucurați-vă, oștire din multe neamuri aleasă;
Bucurați-vă, a țării voastre pârgă prea frumoasă;
Bucurați-vă, prin flăcări ridicați la înălțime;
Bucurați-vă, că trageți după voi mare mulțime;
Bucurați-vă, odihna Domnului ca Heruvimii;
Bucurați-vă, sălașe și tronuri ale Treimii;
Bucurați-vă, biserici în Biserică arzând;
Bucurați-vă, că-n flăcări v-ați mutat de pe pământ;
Bucurați-vă, în jurul Sfântului Potir uniți;
Bucurați-vă, în chinuri cu Hristos împărtășiți;
Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!

Condacul 1

Pe râvnitorii prea fierbinți pentru Treime, biruitorii cugetărilor păgâne cu cântări de mulțumire să-i slăvim astăzi, ca pe cei ce slăviți în veci au fost de Domnul Hristos, cu a cărui jertfă s-au unit prin arderea de tot; către care să strigăm: ***Bucurați-vă, mucenicilor din Goția!***

Se zice apoi, această:

Rugăciune

Mucenicilor buni biruitori ai Celui ce a biruit moartea și stăpânește peste cei vii și peste cei morți, folosiți cu pătimirile voastre poporului celui creștinesc, care cade la voi cu umilință: voi ați pătimit în Biserică, deci arătați-ne și pe noi biserici în care să odihnească Dumnezeu; voi ați pătimit în văpaie de foc, înflăcărați deci inimile noastre, să ardă de dor pentru Ziditorul, asemenea Serafimilor; voi v-ați jertfit în lucrarea Liturghiei, spre care Îngerii doresc să privească, rugați deci pe Domnul să ne primească întru împărtășire, ca mlădițe vii și sănătoase ale butucului viței, Hristos; sângiurile voastre s-au amestecat cu Sângele Lui, rugați-vă deci să primim și noi acest Sânge scump prin Euharistie.

Noi am făcut răutate înaintea Domnului, voi însă ați umblat pe căile Lui. Noi L-am tăgăduit, iar voi L-ați mărturisit. Noi ne-am făcut fii ai cărnii, dar voi v-ați arătat Fii ai lui Dumnezeu, născându-vă, pentru veșnicie, nu din carne, nici din poftă omenească, ci, cu adevărat, de la Dumnezeu. Rugați-vă, așadar, ca Domnul să ne izbăvească din toate nevoile și primejdiile și să lucreze, tot mai mult, în noi, Chipul

Hristosului Său, până ce vom ajunge la desăvârșita asemănare și unire cu El, la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfinţilor 26 de mucenici din Goţia şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:
https://chirho88888888.wordpress.com/2021/03/20/acatist-intru-lauda-sfintilor-mucenici-care-au-patimit-in-gotia/

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2018/06/02/acatist-intru-lauda-sfintilor-martiri-care-au-patimit-in-gotia-pomenirea-lor-la-26-martie/

Viețile Sfinților - Viața Sfinților 26 de mucenici din Goția

Sfinții 26 de mucenici au pătimit în Goția, din care doi au fost preoți: Vatus și Virca; cu acesta din urmă au pătimit și doi fii și trei fiice ale lui; apoi unul, Aprilla, a fost monah; unsprezece au fost mireni: Avip, Agna, Riax, Igatrax, Iscoos, Sila, Sighita, Suiril, Seimvla, Terma, Filga; și șapte femei: Ana, Alla, Varis, Moico, Mamica, Birgo și Animais.

Acești sfinți au trăit pe vremea lui Iungurih, împăratul goților și a lui Grațian, împăratul romanilor. Iar pentru dragostea lui Hristos au primit cununa muceniciei prin foc, atunci când Iungurih a dat poruncă să se dea foc bisericii în care se găseau adunați la rugăciune cei douăzeci și șase de sfinți mucenici.

Tot atunci s-a mai întâmplat să ardă și un om oarecare, al cărui nume nu s-a păstrat, care aducea prinosul lui la altar.

Calendar Ortodox - Odovania praznicului Bunei Vestiri; Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil; Sfântul mucenic Montanus, preotul şi soţia sa, Maxima; Sfinţii 26 de mucenici din Goţia

1. Edictele de persecutare a creştinilor, de la începutul veacului al IV-lea, pre-vedeau dărâmarea locaşurilor lor de cult, interzicerea adunărilor, arderea cărţilor sfinte şi distrugerea arhivelor, pierderea averii şi funcţiilor de stat pe care le deţinuseră credincioşii, exilul şi pedepsirea aspră a clericilor care nu apostaziază de la credinţa în Hristos.

Al patrulea edict de persecuţie, din ianuarie-februarie 304, smuls lui Diocleţian de Maximian Galeriu, era şi mai aspru decât cele trei publicate mai înainte, căci el imita edictul împăratului Deciu din 249, acela care declarase război general creştinismului până la nimicirea lui totală.
Prevederile de mai sus s-au aplicat cu cea mai mare stricteţe în părţile răsăritene şi în provinciile dunărene ale Imperiului Roman, unde domneau Diocleţian, cu reşedinţa la Nicomidia, în provincia Bitinia, şi ginerele său, Galeriu, care-şi avea reşedinţa la Sirmium (azi Mitroviţa, în Serbia), în provincia romană Pannonia Inferior.

De aceea numeroşi creştini şi clerici au căzut martiri în greaua prigoană dezlănţuită de către cei doi împăraţi.

Măsurile de persecuţie ale celor patru edicte s-au aplicat şi în cetatea Singidunum (azi Belgrad), aşezată pe Dunăre, în provincia amintită, locuită atunci de strămoşii noştri daco-romani. Astfel, la 26 martie 304, a pătimit pentru credinţa în Domnul Hristos preotul daco-roman Montanus şi soţia sa, Maxima.

Martiriul lor s-a petrecut astfel: văzând preotul Montanus că mai marele cetăţii Singidunum face începutul prigonirii slujitorilor lui Hristos, şi-a adus aminte de cuvintele Domnului, care a spus: «Iar când vă vor urmări în cetatea aceasta, fugiţi în cealaltă» (Matei 10, 22).

El a plecat deci din Singidinum la Sirmium, reşedinţa prefecturii în care locuia, unde l-au prins prigonitorii şi l-au adus în faţa lui Probus, guvernatorul Pannoniei Inferior.

Iar acesta, stând pe scaunul de judecată, a început cercetarea preotului Montanus, întrebându-l cum se numeşte, dacă este creştin şi ce îndeletnicire are. Slujitorul altarului a răspuns cu curaj că este creştin şi preot al Bisericii lui Hristos din Singidunum.

Probus l-a îndemnat să se supună poruncilor împăraţilor şi să aducă jertfă zeilor. Preotul Montanus a răspuns astfel: «Cine cinsteşte pe zei şi nu pe Dumnezeu va fi smuls din rădăcină».

Guvernatorul insistă în continuare: «Împăraţii prea îndurători au poruncit ori să aduci jertfe, ori să fii pus la chinuri».

Fiind silit să aleagă între călcarea legilor sfinte şi schingiuire, slujitorul Domnului a mărturisit neclintit credinţa sa creştină: «Eu am primit învăţătura să îndur mai bine chinurile decât, lepădându-mă de Dumnezeu, să aduc jertfă demonilor».

La ameninţarea repetată cu caznele, Montanus a răspuns: «Mă bucur dacă ai să faci aşa ceva, ca să mă aflu şi eu părtaş la Patimile Domnului meu, Iisus Hristos».
Probus a poruncit să fie pus la chinuri numaidecât; şi pe când îl schingiuiau cu cruzime, el îl întrebă: «Ce zici, Montanus, aduci acum jertfă zeilor?».

Iar preotul replică senin: «Mă aduc jertfă prin chinurile acestea Dumnezeului meu, Căruia mereu I-am jertfit».

Atunci Probus, văzând tăria şi îndelunga răbdare a desăvârşitului preot, a chemat pe Maxima, soţia acestuia, crezând, nelegiuitul, că femeia, mai slabă din fire fiind, se va înduioşa de chinurile soţului ei şi-l va îndemna să jertfească zeilor.

Dar spre uimirea păgânului, Maxima preoteasa a cerut să fie şi ea dusă la munci, ca să se facă părtaşă la Patimile Mântuitorului.

Uluit de curajul celor doi soţi, guvernatorul glăsui tulburat: «Voi, creştinii, sunteţi nebuni, nu preţuiţi viaţa!».

Folosind cuvintele Sfântului apostol Pavel, preotul Montanus zise: «-Dumnezeu Şi-a ales pe cele nebune ale lumii, ca să ruşineze pe cei înţelepţi» (I Cor. 1,27).

Guvernatorul Probus a stăruit pe lângă Montanus să jertfească, spre a nu fi chinuit şi mai rău.

Dar acesta a consimţit: «Fă ce vrei; ai să vezi câtă răbdare îmi va da mie Domnul Iisus Hristos împotriva curselor tale».

Probus, văzând răbdarea şi stăruinţa preotului Montanus şi a soţiei sale, Maxima preoteasa, în credinţa Domnului şi Mântuitorului Hristos, a dat hotărârea aceasta: «Poruncesc ca Montanus şi Maxima să fie aruncaţi în râu, fiindcă s-au arătat nesupuşi poruncilor împărăteşti».

Iar fericitul Montanus şi soţia sa Maxima, auzind această hotărâre de moarte, ca şi cum ar fi primit un dar nepreţuit, slăviră pe Dumnezeu: «Mulţumim Ţie, Doamne Iisuse Hristoase, că ne-ai dat răbdare şi ne-ai găsit vrednici de mărirea cea veşnică».

Şi pe când slujitorii demonilor au ajuns cu ei la malul râului Sava, la vărsarea lui în Dunăre, şi le-au legat câte o piatră de gât, înainte de a-i arunca, robul lui Dumnezeu ridicându-şi mâinile către cer s-a rugat şi mai fierbinte: «Doamne Iisuse Hristoase, care Te-ai jertfit pentru mântuirea lumii, primeşte sufletele robilor Tăi, Montanus şi Maxima, care pătimesc pentru numele Tău.

Sporeşte, Doamne, şi apără turma cea credincioasă a Bisericii Tale din Singidunum şi de prin toate văile Dunării. Cu ochii minţii văd, Stăpâne, cum în această latură de pământ se ridică un popor nou, care cheamă numele Tău cel sfânt prin biserici, în limba romană».

Astfel, nelegiuiţii înecară în râul Sava pe cei doi neînfricaţi fii ai Bisericii. Valurile apelor traseră la maluri moaştele lor prea cinstite. Iar credincioşii, întru ascuns, le ridicară şi păstrară trupurile lor cu scumpătate, ca pe nişte odoare de mare preţ.

În acest chip au primit cununa de martiri robul lui Dumnezeu, Sfântul Montanus, preotul bisericii din Singidunum, împreună cu soţia sa, Maxima preoteasa, pe vremea păgânului stăpânitor Diocleţian şi a cârmuitorului Probus, împărăţind în veci Domnul Iisus Hristos.

2. În Biserica Ortodoxă se mai face pomenirea Soborului Sfântului Arhanghel Gavriil - Sfântul Arhanghel Gavriil este pentru oameni îngerul milostivirii şi al bunăvoinţei dumnezeieşti.

Fiinţă de foc şi dăruită vederii slavei dumnezeieşti, Arhanghelul Gavriil a fost desemnat de Domnul ca „duh slujitor, trimis ca să slujească pentru cei ce vor fi moştenitorii mântuirii“ (Evrei 1, 14).

Potrivit Sfântului Proclu al Constantinopolului, numele lui înseamnă „Dumnezeu şi om“ şi a fost rânduit de Dumnezeu să vestească tainele legate de Întruparea Domnului nostru Iisus Hristos. Încununarea acestei misiuni a fost acel „Bucură-te!“ adresat Maicii Domnului.

3. Sfinţii 26 de mucenici au pătimit în Goţia, din care doi au fost preoţi: Vatus şi Virca; cu acesta din urmă au pătimit şi doi fii şi trei fiice ale lui; apoi unul, Aprilla, a fost monah; unsprezece au fost mireni: Avip, Agna, Riax, Igatrax, Iscoos, Sila, Sighita, Suiril, Seimvla, Terma, Filga; şi şapte femei: Ana, Alla, Varis, Moico, Mamica, Birgo şi Animais.

Aceşti sfinţi au trăit pe vremea lui Iungurih, împăratul goţilor şi a lui Graţian, împăratul romanilor. Iar pentru dragostea lui Hristos au primit cununa muceniciei prin foc, atunci când Iungurih a dat poruncă să se dea foc bisericii în care se găseau adunaţi la rugăciune cei douăzeci şi şase de sfinţi mucenici. Tot atunci s-a mai întâmplat să ardă şi un om oarecare, al cărui nume nu s-a păstrat, care aducea prinosul lui la altar.

Sfinții 26 de mucenici care au pătimit în Goția (26 martie)

Pe la mijlocul veacului al III-lea, pe pământul României de azi - locuit pe atunci de daco-romani, strămoşii noştri - s-au aşezat treptat triburi de goţi, prima populaţie migratoare care a ajuns la noi. Mai târziu, prin secolul al IV-lea, goţii s-au îndreptat spre apusul Europei. Unii dintre ei cunoscuseră învăţătura creştină încă înaintea aşezării lor printre daco-romani, pe când se găseau în teritoriile din nordul Mării Negre. Aşezându-se printre daco-romani, poate că unii din ei vor fi lucrat pentru încreştinarea unor goţi.

În secolul al IV-lea, goţii de la noi aveau propriul lor episcop, pe Ulfila, un om învăţat, care a făcut misiune printre ei peste 40 de ani. El a predicat în teritoriile nord-dunărene în limbile latină, greacă şi gotică, a creat un alfabet pentru ei şi a tradus aproape toată Biblia în limba gotică. Activitatea lui a fost tulburată, nu peste mult timp, de o prigoană dezlănţuită împotriva goţilor creştini de către conducătorul lor Aorich, în anul 348. De aceea, Ulfila a fost nevoit să se refugieze în sudul Dunării, în provincia romană Moesia Inferior, aşezându-se, probabil, în cetatea Durostorum, în care şi-a continuat lucrarea misionară până la moarte, prin anii 381 – 383.

O nouă persecuţie împotriva creştinilor din nordul Dunării a dezlănţuit regele got Athanaric prin anii 370 – 372. Cu puţin înainte, împăratul Valens al Constantinopolului l-a biruit pe Athanaric într-o luptă. Drept răzbunare, a pornit această persecuţie, socotind că goţii şi daco-romanii creştini ar fi avut legături cu împăratul Valens, care era creştin, în cursul persecuţiei au pătimit pentru Hristos mai mulţi goţi creştini.

Numele unora din ei sunt cunoscute dintr-un fragment de calendar got, păstrat numai pentru zilele de 23 octombrie - 30 noiembrie, dar şi din anumite acte martirice. Ar fi fost în număr de 26. Toţi au îndurat martiriul din porunca unui conducător got cu numele Vingurich. Se spune că au fost arşi de vii într-o biserică, undeva la vărsarea râului Argeş în Dunăre.

Rămăşiţele lor pământeşti au fost strânse de o creştină cu numele Gaatha, soţia unui conducător got şi fiica ei Dulcilla, care le-au dus, cu ajutorul creştinului Vellas, în oraşul Cizic, în apropiere de Constantinopol, unde trăiau mai mulţi goţi creştini. Dulcilla a rămas acolo, iar Gaatha şi Vellas, reîntorşi între goţii de la noi, au fost ucişi cu pietre.

Sfinţii 26 de mucenici din Goţia

Preoţii Vatus şi Virca; monahul Aprilla; mirenii Avip, Agna, Riax, Igatrax, Iscoos, Sila, Sighita, Suiril, Seimvla, Termie, Filga; şi mirenele Ana, Alla, Varis, Moico, Mamica, Birgo, Animais; regina Gata şi prinţesa Duclida, s-au numărat printre cei 26 de mucenici care au fost ucişi de goţi în jurul anului 375 sub Iungurih, un persecutor al creştinilor.

Sinaxarul antic al Bisericii gotice înregistrează martiriul a 26 de creştini, în vremea împăraţilor Valentinian, Valens şi Graţian.

Istoricul Sozomen aminteşte că regele Atanaric s-a umplut de mânie să-şi vadă supuşii îmbrăţişând creştinismul, în urma predicării episcopului arian Ufilas. Aşa încât, el a ordonat ca mulţi dintre ei să fie torturaţi şi executaţi, adesea fără proces.

Trimişii regelui Atanaric au aşezat o statuie într-un car şi l-au amplasat în faţa corturilor pe care creştinii le foloseau pentru slujbele bisericeşti. Cei care se închinau idolului şi aduceau jertfe erau cruţaţi, restul arşi de vii chiar în cort.

Iungurih a ordonat să ardă o astfel de biserică, chiar în timpul dumnezeieştii slujbe. În flăcări, 308 persoane au pierit, dintre care au rămas cunoscute cu numele doar douăzeci şi una. A mai existat, de asemenea, un om necunoscut care a intrat şi el în cort, mărturisind pe Hristos. El a fost martirizat cu ceilalţi. Diferite manuscrise relevă unele variante ale numelor lor.

Pe timpul domniei lui Valentinian şi Teodosie (383-392), văduva regelui got, Gata (care era creştină ortodoxă) şi fiica ei Duclida au luat Sfintele moaşte ale Sfinţilor

mucenici şi le-au dus în Siria, cu ajutorul unor preoţi şi al unui mirean numit Tielas.

Gata s-a întors, mai târziu, în ţara ei maternă, unde a fost ucisă şi a murit ca muceniţă, împreună cu fiul său Agaton.

Sfintele moaşte ale Sfinţilor mucenici au fost lăsate Duclidei, care a mers la Cizic, în Asia mică, şi a dăruit câteva dintre ele pentru întemeierea unei biserici.

Sfânta Duclida s-a mutat la Domnul, cu pace.

Sfinţii mucenici sunt cinstiţi pe 23 octombrie, în calendarele gotice.

Icoane

Bucurați-vă, Sfinților 26 de mucenici din Goția!